

En el marc del Fòrum Europa Tribuna Catalunya, organitzat pel Nueva Economía Fòrum

Discurs de Josep Sánchez Llibre

Barcelona, 27 de novembre de 2019

Vull començar la meva intervenció tal com vaig finalitzar el discurs del darrer 18 de novembre dels Premis Ferrer Salat d'enguany.

Ho faig essent molt realista, però sempre amb una certa tendència a l'optimisme, que és una característica de la meua personalitat i que sempre m'ha ajudat a resoldre o a intentar resoldre les diverses problemàtiques que m'he trobat al llarg de la meua vida.

Deia: que estava segur que som a temps de resoldre la relació política entre Catalunya i la resta d'Espanya, o més ben dit, que estava segur que ho resoldriem.

Que els empresaris compliríem amb la nostra obligació: invertint, generant riquesa, creant llocs de treball, lluitant cada dia per vèncer les adversitats de l'actual conjuntura econòmica....

I, amb això, els empresaris podem ajudar a aconseguir-ho, construint ponts econòmics entre les empreses de les diferents capitals d'Espanya, buscant les màximes complicitats entre les diverses institucions de l'Estat i, també, entre el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat per buscar la màxima eficiència.

Per això, és necessari que els Governos de Catalunya i d'Espanya ho resolguin a través de la negociació, la transacció i l'acord, única via en democràcia per resoldre els conflictes. És la seva obligació i nosaltres ja complirem amb el nostre deure.

(Final de la cita)

Dit això, avui voldria plantejar-vos els quatre eixos de treball de la Junta Directiva de Foment del Treball per als propers mesos:

1. Iniciarem el segon treball del l'Institut d'Estudis Estratègics (IEEF) que tractarà que les dades personals siguin considerades a escala europea com un dret fonamental de cada persona individual.
2. Convocatòria a Barcelona d'una cimera empresarial-econòmica i cultural entre Barcelona i Madrid, organitzada per CEIM, la Confederació empresarial de Madrid, i Foment.

3. Posicionament de Foment davant del preacord de govern entre PSOE i Podemos, i reclamació, insistència diria jo, d'un acord pressupostari a Catalunya si no es convoquen eleccions. I als dos governs, el de l'Estat i el de la Generalitat, reclamació de negociació i negociació dels temes pendents que ja són urgents.
4. Potenciar Barcelona com a capital i com a marca a nivell mundial i internacional

Abans d'entrar en aquests quatre eixos de treball, vull remarcar alguns fets rellevants d'aquest primer any de mandat de la Junta Directiva.

Hem aconseguit normalitzar les relacions de les patronals catalanes, tant a nivell de representativitat institucional, amb Pimec, com la incorporació de Cecot a Foment. Els empresaris i les empresàries tenim punts de vista diferents, però també som conscients que només resoldrem els grans problemes de la societat actual amb unitat i diàleg, perquè els reptes de futur estan sotmesos a la incertesa, i calen respostes conjuntes i sòlides sobre les qüestions que ens afecten.

Per això vull remarcar i agrair públicament les actituds constructives del president González i del president Abad.

Hem presentat el primer estudi de l'Institut d'Estudis Estratègics titulat: Per un nou Pacte Social i una posta clara pel creixement inclusiu. Vull manifestar-vos amb satisfacció que aquest estudi ja és objecte d'anàlisi a les facultats de Barcelona, com a Esade .

Acord amb sindicats i patronals a favor que: Catalunya necessita estabilitat política, econòmica i social.

Passo ara a desenvolupar els quatre punts enunciats anteriorment:

1) Que les dades personals siguin considerades a escala europea com un dret fonamental de cada persona individual.

Si m'ho permeten, voldria fer una reflexió sobre els temps que vivim amb la digitalització, el Big Data i la intel·ligència artificial. Venen canvis molt profunds a les empreses, a l'economia i a la vida de les persones en general, a causa d'aquesta revolució tecnològica que afecta a tot i a tot el món. Gestionar col·lectivament situacions de canvi profund ha estat, al llarg de la història de la humanitat, una tasca molt complexa i no exempta, a vegades, de convulsions socials.

Cada dia llegim notícies, en aquest sentit, que ens haurien d'obligar a reflexionar en profunditat per tal de gestionar la situació amb criteri.

En aquesta direcció, hem decidit que el segon treball de l'Institut d'Estudis Estratègics giri al voltant de l'impacte social de les dades que es tenen de la vida de cadascú de nosaltres – i que són un gran objectiu comercial d'algunes companyies tecnològiques.

La intimitat de les persones no pot esdevenir un negoci, que, a més, pot arribar a condicionar el nostre comportament individual i col·lectiu.

Les dades mouen avui milions i milions d'euros, o dòlars, com vulgueu, i la guerra tecnològica entre els Estats Units i la Xina converteix la Unió Europea en un espectador que no està en condicions de competir amb els dos gegants. En aquesta batalla pel control de tecnologia, els ciutadans europeus som mercaderia.

Alguna cosa haurem de fer per protegir-nos, tant individualment com col·lectivament.

Penso que una primera conclusió a la qual podríem arribar és que les dades personals siguin considerades, a escala europea, com un dret fonamental propietat de cada persona individual.

Com a mínim, garantiríem que no es pugui comerciar amb la intimitat de cada persona sense previ consentiment.

“La Unió Europea ha iniciat una política antitrust que es fa més necessària que mai. La posició monopolística de les grans tecnològiques els permet gaudir d'un poder de mercat sense precedents. A més, envaeixen la intimitat de les persones i comercien amb la seva privacitat”

En fi, deixo aquí el tema, anunciant que serà objecte del proper treball del nostre Think Tank.

2) Cimera empresarial econòmica-cultural entre Barcelona i Madrid organitzada per CEIM i Foment.

Cada cop el món està més urbanitzat. A diferència de segles anteriors, i en una economia més oberta i encara més a Europa, amb la seva Unió Econòmica i Monetària, les ciutats (i les seves àrees metropolitanes) aniran agafant més força, i cada vegada competiran més les ciutats, i no pas els estats.

Per tot això, els anuncio que en el primer trimestre de 2020 farem a Foment del Treball una Cimera Barcelona-Madrid, que organitzem conjuntament amb la patronal madrilenya CEIM, per trobar i treballar les sinergies entre ambdues ciutats i les seves àrees metropolitanes. Potser, a algú de vostès els sorprendrà, però la rivalitat Barcelona-Madrid, ha tingut sentit quan tothom mirava el mercat espanyol. Però ara que el mercat és europeu o mundial i que la dimensió de les nostres dues ciutats no és tan significativa com Londres, París o Amsterdam, hem d'establir col·laboracions que ens ajudin a competir de forma conjunta en la lliga europea, com a mínim, i amb l'ambició de participar, també, en la lliga mundial.

Són molts els àmbits en els quals podem col·laborar i ajudar-nos mútuament, i en els quals les dues ciutats es complementen. Anant juntes, hi guanyen ambdues. Hi ha coses evidents com, per exemple, l'oferta museística de les dues ciutats, que és molt més significativa si la venem conjuntament, que si ho fem individualment. En la indústria de l'experiència (cultura, turisme...) es poden fer accions rellevants en benefici mutu, així com en altres àmbits com l'industrial, les infraestructures, la digitalització, la intel·ligència artificial, etc.

Així com la grandària més gran del mercat ha obligat empreses a fusionar-se o a col·laborar, també ho han de fer les dues ciutats, amb les seves respectives àrees metropolitanes. Convé posar l'accent en la col·laboració, i no tant en la rivalitat, perquè les dues ciutats i els seus ciutadans puguin aprofitar millor les seves enormes potencialitats. Això és el que volem fer en aquesta Cimera Barcelona-Madrid o Madrid-Barcelona que estem organitzant.

Crec que, com a empresari, tinc la necessitat d'empènyer projectes per fer gran el nostre país i les seves empreses. Amb aquesta il·lusió m'aixeco cada dia, i la comparteixo amb els meus companys de Junta.

3) Posicionament de Foment davant del preacord de coalició entre PSOE i Podemos, i situació a Catalunya.

Ja vàrem manifestar després de les eleccions generals que Foment vol un govern moderat estable i rigorós. Avui em torno a reafirmar en el mateix. Nosaltres no serem bel·ligerants si prospera el preacord entre aquestes dues formacions polítiques. Quan coneguem el seu programa de govern i d'investidura, ja donarem la nostra opinió, d'acord amb el plantejament que faci CEOE, però sí us avanço ja els nostres plantejaments respecte a les qüestions següents:

Política fiscal: Des de Foment continuarem defensant l'estudi que vàrem presentar el passat mes de juny sobre Fiscalitat Competitiva que serà el nostre full de ruta durant aquesta legislatura.

En l'actual conjuntura de desacceleració econòmica, considerem molt rellevant que no es plantegi un increment de la pressió fiscal a les empreses, a les persones físiques i als autònoms. Si això no fos així, podria comportar conseqüències molt negatives per al teixit productiu i per a la generació d'ocupació.

Continuem defensant la supressió de l'impost de patrimoni i un tipus reduït de l'impost de societats per a les pimes que no reparteixin dividends.

No volem que, per sorpresa, se'ns apliqui un increment de les quotes de la Seguretat Social mitjançant el destope de les bases imposables.

Si es necessiten més recursos, que els necessitem, cal -tal com proposem en el nostre estudi de fiscalitat competitiva- que el Govern d'Espanya plantegi un pla estratègic contra l'economia submergida. Així es podrien aconseguir uns ingressos extra de 40 mil milions d'euros.

Política laboral: Haurem d'estar molt atents que no es tirin endarrere les reformes que han estat positives per consolidar el creixement i la creació d'ocupació.

Cal que els sindicats i les patronals posem ràpidament les llums llargues en aquesta nova etapa i que tots aquells aspectes rellevants que siguin susceptibles d'iniciatives legislatives puguin anar a través de la concertació i de la taula del diàleg, per aconseguir el màxim consens i facilitar, d'aquesta manera, la tasca del nou govern.

Política d'infraestructures: Tal com vàrem manifestar el passar 13 de juliol en la presentació de l'informe "Per a un nou model de gestió dels equipaments a Catalunya":

El nostre objectiu continua essent que les AAPP inverteixin 2.000 milions d'euros anuals en els propers cinc anys (total 10.000 M€) per iniciar la recuperació del dèficit acumulat (27.970 M€).

Aconseguir el més ràpidament possible una licitació d'obres el 2,2% del PIB català aproximadament (5.000 M€) de manera sostenible per al conjunt d'administracions.

El proper dia 4 de desembre convocarem una roda de premsa en la nostra seu en la qual plantejarem les propostes de Foment en relació a la gestió de les infraestructures estratègiques de Catalunya.

I en relació a la situació a Catalunya:

Crec necessari que la Generalitat de Catalunya disposi de pressupostos per a l'any 2020, després de dos anys consecutius de pròrroga pressupostària, que han limitat la capacitat d'orientar la despesa pública, tant en l'àmbit social, com, i especialment, en el productiu, en el qual vull assenyalar només dues qüestions: la primera, cal reforçar la dotació pressupostària a la política industrial, ja que tot estalvi en indústria suposarà a mitjà termini més despesa, en l'àmbit social; i la segona, cal apujar la inversió pública al nostre país, i especialment la nova inversió. Després d'una política de reducció del dèficit públic que ha carregat força sobre aquesta, i de les pròrroques pressupostàries que l'afecten molt més, cal que la nova inversió augmenti per reorientar la competitivitat del país.

Adicionalment, cal esmentar que Catalunya té una imposició en termes relatius més elevada i que l'augment d'impostos es troba força esgotat, i encara més amb aquesta desacceleració econòmica, que és més intensa a Catalunya.

4) Potenciar Barcelona com a capital i com a marca mundial i internacional.

Des de Foment -des de la nostra modèstia-, volem ser un element de connectivitat per buscar les màximes complicitats amb el Govern de la Generalitat, amb l'Ajuntament de Barcelona, amb els sindicats i les patronals, amb la societat civil (Cercle d'Economia, Fira de Barcelona, Barcelona Global, RACC, Cercle del Liceu, Circulo Equestre, Consorci de la Zona Franca, Port de

Barcelona, Fundació Mobile, Fundació Barcelona Futur, etc..) per aconseguir que:

Barcelona sigui el gran HUB de la innovació mundial. Barcelona ha de ser capital mundial de la xarxa 5G.

A Europa dels 165 projectes pilot de 5G, 24 són de l' Estat espanyol, 8 d'ells catalans. Els propers 6 anys, ens juguem a Europa 2.300.000 nous lloc de treball i 113 mil milions en activitat econòmica. Tenim un gran ambaixador que és Carles Grau, president de la Fundació Mobile.

Som un model de referència mundial des de la perspectiva de la innovació en la gestió de l'aigua.

Ho som a través de l'empresa AGBAR, i també del que representa la col·laboració publico/privada. La sentència del Tribunal Suprem ha constatat la seguretat jurídica amb aquest tipus de col·laboracions.

Som la tercera ciutat preferida pels emprenedors per crear una Startup (darrera de Londres i de Berlin).

Som la cinquena ciutat europea que més inversió rep en Startups (871 milions el 2018 i 700 milions el setembre de 2019).

Ens cal un portal digital únic on el coneixement estigui interconnectat en un entorn on tots estiguem connectats, un espai que generi noves oportunitats, projectes i aliances.

Ens cal intensificar l'atracció de talent a Barcelona. Hem d'esser tots ambaixadors del nostre hub que és Barcelona.

Tenim un ecosistema molt potent, i s'han de traçar aliances amb: Barcelona Tech City, Mobile World Capital, Eurecat, Busines Angels Network, etc. Si tots som capaços de veure'ns identificats amb aquest procés, l'èxit és compartit i tot té més sentit.

Cal apostar per projectes internacionals que reforcin la capitalitat de Barcelona. L'aposta de la candidatura dels Jocs Olímpics d'hivern 2026-2030 pot ser un objectiu rellevant com ho van ser els Jocs Olímpics de Barcelona'92.

Hem de potenciar Barcelona encara més com a capital mundial de congressos i fires

Per acabar, he volgut destacar en la meva intervenció uns quants punts de l'agenda de Foment per a l'any 2020. També he intentat ser positiu, malgrat la conjuntura política i econòmica tant a Catalunya com a Espanya amb el convenciment, com he dit a l'inici de la meva intervenció, que som a temps per resoldre els nostres problemes i que, des de Foment, continuarem construint ponts en totes les institucions per fer-ho realitat.